

Вяра

Как да се отнасяме с еретиците, атеистите, иновърците, езичниците, астролозите, масоните, икуменистите и други нечестиви

От съществена важност е да се знае, че приемането на григорианския календар от папата еретик представлява целенасочен сатанински акт на възраждане на древната ерес на четирнадесет дневниците, а опорочаването на външната част на тайнството кръщение, чрез заменяне на трикратното потапяне с поливане на част от тялото, е всъщност възприемане на ереста на евномианите.

По същия начин и останалите свои нововъведения и ереси папите ЦЕЛЕНАСОЧЕНО са заимствали от други еретици. Така те са поставили своето паство под множество светоотечески анатемии. Ватикана отдавна е под контрола на вечните гонители на Църквата Христова – юдеите, с техния ръководен орган Синедриона. Не случайно шапчиците на кардиналите са по юдейски образец, а короната на архиравина е точно като папската тиара.

Патриарх Филарет Московски (Романов) във Фундаменталния си труд „Съборное изложение 1621 года о крещении латынь“, изброява почти всички първоизточници на латинските ереси. ТЕЗИ ДРЕВНИ ЕРЕСИ СА ОСЪДЕНИ ОТ СВЕТИТЕ СЪБОРИ. Това обаче не попречи на лъжеправославната Б“ПЦ“ да извърши престъпление и да ги приеме от латинските нечестивци.

Тези, които говорят за някаква криворазбрана любов и диалог с еретици и кривоверци, нека не забравят думите на Спасителя:

„Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч;“ (Мат. 10:34),

„Който не е с Мене, той е против Мене“ (Мат. 12:30),

„Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона.“ (Мат. 6:24)

„: върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци” (Мат. 8:22),”.

Ето какво още ни е завещал Бог:

„Блажен е оня човек, който не отива в събранието на нечестивци,... а в закона на Господа е волята му,...” (Псалом 1:1)

„; но, ако и църквата не послуша, нека ти бъде като езичник и митар” (Мат. 18:17),”; никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.” (Мат. 7:23), „идете от Мене, проклети, в огън вечний, приготвен за дявола и неговите ангели” (Мат. 25:41), „Ваш баща е дявола; и вие искате да изпълнявате похотите на баща си.” (Йоан 8:43), „Пазете се от фалшивите пророци,..”, „Всяко дърво, което не дава добър плод, отсичат и хвърлят в огън. И тъй, по плодовете им ще ги познаете. Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно,...” (Мат. 7:15, 19, 20, 21), „Не давайте светинята на псетата,...” (Мат. 7:6), „И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Оногова, Който може и душата и тялото да погуби в геената.” (Мат. 10:28).

Категоричен е и учителят на вселената свети Йоан Златоуст:

„Възлюбени, много пъти съм ви говорил за безбожните еретици и сега ви моля да не се обединявате с тях нито в храна, нито в питие, нито в дружба, нито в любов, защото постъпващият така отчуждава себе си от Христовата Църква.” (Свети преп. Иосиф Волоцкий "Слово тринадцатое").

Ясно се изказва и свети Марк "Еретик е не само този, който отстъпва от Православната вяра в големите въпроси, но и онзи, който се отклонява от нея и в малките" (Василий Л. Дентаки, „Атлас на Православието на св. Марк“).

Ето и друг пример, показан ни от наш голям български свети отец: „Поучи ги да се придържат прилежно към истинската вяра, да изпълняват господните заповеди и да следват православните постановления, да избягват от нечестивите ереси и тяхното пустословие според казаното: "Аз ли да не мразя ония, които Тебе мразят, Господи." Да се стичат към съборните църкви и да странят от всеки човек, живеещ безчинно... Да проклинат всички еретици... благочестивият цар беше много радостен и разказваше на всички за добродетелите и деянията на добрия пастир.

Написа му и лично писмо, повеляващо му да изчисти напълно от стадото цялата богомилска ерес. И онези, които се покоряват на догматите на благочестието, усърдно да приема и да присъединява към избраното стадо. Непокорните и упорствуващи в своята нечестива и мерзка ерес, да отпъжда някъде далече от стадото на православните. Като чуха това, пристъпиха и те към съборната църква, сподобиха се да приемат божественото кръщение и оплюха напълно своята ерес. И видимо растеше множеството на православните, а сбирщината на злославните се помрачаваше от безчестие... Когато видя божият архиерей, че последователите на нечестивата и скверна богомилска ерес приеха семето на благочестието, приобщи всички към православното стадо. Тези, които видя обладани от непокорството, чрез различни изгнания и заточения ги отлъчи от благочестивото стадо. Той така украси своя престол и така пасеше своето стадо, та да няма никак мръсотия или петна... Иларион ги укрепил, поучил ги достатъчно и като благослови с мир иноците и стадото, заспа блажен сън... Когато мина много време и споменатите монаси живееха заедно, някои от тях започнаха да не зачитат предишния устав. Противяха се на упоменатия по-горе Петър и въвеждаха всякакви раздори и ереси. Когато той търпеливо ги поучаваше, оставаха непреклонни и неумолими. Свети Иларион разбра техния зъл и беззаконен стремеж и много възнегодува. Той се яви пред тях насън, изобличи техните беззаконни дела и изрече много думи на негодувание. И едни нарани немилостиво с жезъла си, а някои други дори и на смърт предаде. Като узна споменатият Петър това видение, възвести

го на всички монаси в обителта. Тези, които бяха ранени, прекараха в болест много дни, а които на смърт предаде – умряха веднага, за да не вкусат и други от тяхната смъртоносна отрова. Като видяха тези неща, монасите от различни места бяха обзети от голям страх и ужас. И живееха според установените им правила и съблюдаваха изцяло манастирския устав. Когато това ужасно чудо се разнесе навсякъде, всички идваха с голяма вяра и усърдие. “ (03.11 по еретическия, †21 октомври по православния календар - Пренасяне мощите на св. Иларион, епископ Мъгленски. Житието е писано от свети Патриарх Евтимий).

Самият Свети Дух в Евангелието ни предупреждава: „Неверния в малкото е неверен и в многото“ (Лук. 16:10).

Можем да припомним и думите на свети Теодор Студит:

"Не само неверни еретици, не само блудници и прелюбодеи и други, творящи подобни непотребства, поставя под властта си ЗМЕЯТ, но и онези, които БЕЗРАЗЛИЧНО се отнасят към всички такива и встъпват в общение с тях... „... Защото какво общуване между правда и беззаконие?... Каква прилика между Божия храм и идолите? (2 Кор. 6:14, 16)“ (Добротолюбие, т. 4, с. 444).

В подобен дух ни предупреждава и свети Йоан Дамаскин:

„доброто, настроено приятелски към злото, вече не е добро“ („Точно изложение на православната вяра“ ст.203)

В Писанието се казва още: „Пазете се от ония, които произвеждат разделения и съблазни против учението, което сте научили и странете от тях“ (Рим. 16:17).

„Заповядваме ви също, братя, в името на Господа нашего Иисуса Христа, да страните от всеки брат, който постъпва безчинно, а не по преданието, що е получил от нас...“ (2 Солун. 3:6).

„Всякой, който престъпва Христовото учение и не пребъдва в него, няма Бога... Който дохожда при вас и не донася това учение, него не приемайте у дома си и не го поздравявайте; защото, който го поздравява, участвува в неговите лоши дела.“ (2 Йоан 1:9,10,11).

Ето какво ни заповядва още Бог в Новия Си Завет с нас: „Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дважд, знаейки, че такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си.“ (Тит. 3:10-11).

Епископ Теофан ни е оставил следните ясни слова: „Нима има сто истини? Една е истината. Нима има сто пътища? Един е пътят. Нима има сто бога? Един е Бог, една е вярата, едно е кръщението (Ефес. 4:5). Затова и истинската Църква трябва да бъде една. Православната истинска Църква – това е нашата Църква... Господ няма да помага на лъжците... Господ е с нас и Неговият Дух обитава в нашата Църква...“ (Епископ Теофан Затворник, † 1894 г. - Письма о христианской жизни.)

Един от най – почитаните богослови на православната Църква ни съветва още следното:

„Затова с всички сили да се пазим да не приемаме причастие от еретици и да не им даваме. Не давайте светинята на псетата

- казва Господ - и не хвърляйте бисера си пред свинете (Мат. 7:6), за да не станем съучастници в лъжливото им учение и в осъждането им.“

(Преподобни Иоан Дамаскин - „Точно изложение на православната вяра.“ Гл.13.)

Ето как се отнасял с красивата си годеница езичница, преди тя да се кръсти, свети Галактион:

„- Епистима! Знаеш ли защо не те поздравявам с целувка?

Тя отговорила:

- Не зная, господарю мой, и много скърбя за това. Галактион казал:

- Тъй като ти не си християнка и си осквернена от нечистотата на езическата вяра, аз не искам да се докосвам до твоята нечистота, за да не оскърбя Божия Дух. Но ако искаш да спечелиш моята любов, отречи се от идолите, повярвай в Бога, в Когото вярвам аз, и приеми свето Кръщение.“

(08.11 по еретическия, †5 ноември по православния календар - свети преподобномъченици Галактион и Епистима).

Епископ Игнатий Брянчанинов, който е близък до нас във времето, казва:

„Истинната вяра в Христа е единственото средство за спасение!.. Уповащите се само на добрите дела идващи от падналото естество не са познали Христа, не са разбрали тайнството на изкуплението, попадат в мрежите на собственото си лъже умуване, издигайки против собствената си полумъртва и колеблива вяра нелепото възражение: „Може ли Бог да е така несправедлив, че да не възнагради с вечно спасение добрите дела извършвани от идолопоклонниците и еретиците?“. Неправилността и немощта на собственото си

отсъждане, тези съдии пренасят към Божия съд.

Ако добрите дела, дошли просто от сърдечни чувства даваха спасение, ТО ПРИШЕСТВИЕТО НА ХРИСТА БИ БИЛО ИЗЛИШНО, А ИЗКУПЛЕНИЕТО НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, ЧРЕЗ СТРАДАНИЯТА И КРЪСТНАТА СМЪРТ НА БОГОЧОВЕКА - НЕЕНУЖНО! ЕВАНГЕЛСКИТЕ ЗАПОВЕДИ СЪЩО БИХА БИЛИ НЕЕНУЖНИ! Очевидно е, че всички които признават за възможно спасението само при добри дела на падналото човешко естество УНИЩОЖАВАТ ЗНАЧЕНИЕТО НА ХРИСТОС!

Против вярата беззаконно се въоръжаваха юдеите, изисквайки от вярващите обредно изпълнение на стария закон...

„ако с устата си изповядваш Исуса Господа, и със сърцето си повярваш, че Бог Го възкреси от мъртвите, ще се спасиш, понеже със сърце се вярва за оправдание, а с уста се изповядва за спасение.“ (Рим. 10:9-10)...

Толкова е важно и необходимо за спасението изповядването с уста на сърдечната вяра и убежденията на душата, ЧЕ СВЕТИТЕ МЪЧЕНИЦИ ПРЕЗ ВСИЧКИ ВЕКОВЕ НА ХРИСТИЯНСТВОТО, КАТО СЕ ЗАПОЧНЕ ОЩЕ ОТ АПОСТОЛИТЕ, СА СЕ СЪГЛАСЯВАЛИ ДА ПРЕТЪРПЯТ УЖАСНИ СТРАДАНИЯ И ДА ПРОЛЕЯТ КРЪВТА СИ КАТО ВОДА, НО ДА НЕ ПРОИЗНЕСАТ ОТРИЧАНЕ ОТ ХРИСТА, ТА БИЛО ТО И САМО ЛЪЖЛИВО, БЕЗ СЪРДЕЧНО УЧАСТИЕ...

ЕРЕСТА Е СМЪРТЕН ГРЯХ. ТЯ СЪДЪРЖА В СЕБЕ СИ БОГОХУЛСТВО И ПРАВИ ЗАРАЗЕНИЯ ОТ НЕЯ ЧУЖД НА ИСТИННАТА ВЯРА В ХРИСТОС... ИЗЦЕЛЕНИЕТО ОТ СМЪРТНИТЕ ГРЕХОВЕ Е СВЕТАТА ИСТИННА ЖИВА ВЯРА В ХРИСТОС.“ (Епископ Игнатий Брянчанинов „Аскетически опити, том 2. - Вяра и дела 2 - ра част”).

„Който иска да се спаси трябва да принадлежи към Единната Света Православна Църква, да бъде неин верен син и във ВСИЧКО да се покорява на нейните установления. Ако не се подчинява на Църквата, ако се е отделил от Църквата, ако е разколник, то колкото и поклони да прави, колкото и да пости, колкото и да се моли, ТОЙ НЯМА ДА СЕ СПАСИ! Господ е сравнил неподчиняващите се на Църквата с идолопоклонници „; но, ако и църквата не послуша, нека ти бъде като езичник и митар” (Мат. 18:17). Още в стария завет, когато Саул принася самоволно жертва, в несъгласие със заповяданото от Господа, пророк Самуил му казал: „: лошо си сторил, дете не изпълни заповедта на Господа, твоя Бог, която ти беше дадена,.. : нима всесъжженията и жертвите са толкова приятни Господу, колкото и послушанието на гласа Господен? ПОСЛУШАНИЕТО Е ПО-ДОБРО ОТ ЖЕРТВА, и покорството – по – добро от овнешка тлъстина; защото непокорството е също такъв грях, какъвто е магьосничеството, и упорството е същото като идолопоклонството. ЗАДЕТО ТИ ОТХВЪРЛИ ДУМАТА НА ГОСПОДА, ТО И ТОЙ ТЕ ОТХВЪРЛИ,..” (Пър. Кн. Цар. 13:13; 15:22-23). В Новия Завет възлюбления ученик на Господа засвидетелства, че само тогава Господ приема нашата молитва, когато тази молитва се принася по волята на Господа (виж Първо Пос. на Иоан. 5:14). Молитвите на тези, които с действията си се противят на Бога НЕ СА ПРИЕТИ. ОТКАЗАНИ СА ОТ БОГА (виж Мат. 7:21-23). РАЗКОЛНИКА И ЕРЕТИКА СА ЧУЖДИ НА СМИРЕНИЕТО, КАКТО МУ Е ЧУЖД И ДЯВОЛА, ЗА ТОВА И СА ЧУЖДИ НА СПАСЕНИЕТО, КАКТО МУ Е ЧУЖД И ДЯВОЛА... Без смирение не може да бъдеш Христов ученик. Господ е казал: „вземете Моето иго върху си и се поучете от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си;” (Мат. 11:29). Който не се е смирил, той не е ученик Христов, той не се е подчинил на Христа.

„Истинското смирение е от послушанието” казва свети Йоан Лествичник, както и Господ е явил Своето смирение с това, че

е бил „послушен дори до смърт, и то смърт кръстна” (Фил. 2:8). БЕЗ ПОСЛУШАНИЕ КЪМ ЦЪРКВАТА НЯМА СМИРЕНИЕ. БЕЗ СМИРЕНИЕ НЯМА СПАСЕНИЕ. ЕРЕСТА И РАЗКОЛА СЪДЪРЖАТ В СЕБЕ СИ ОСВЕН ТОВА И ХУЛА КЪМ СВЕТИЯ ДУХ, КОЕТО Е СМЪРТЕН ГРЯХ, КОЙТО НЕ СЕ ПРОЩАВА ОТ БОГА НИТО В ТОЗИ НИТО В БЪДЕЩИЯ ВЕК, ако човек остане в него. Даже мъченическа кръв не може да очисти този грях според свети Йоан Златоуст. Този грях се очиства само тогава, когато човек се откаже от своята ерес, остави разкола, и се присъедини към светата църква.” (Епископ Игнатий Брянчанинов „Аскетическа проповед - За спасението”).

Ще припомним, че именно поради непокорство нашите прародители са паднали от рая в царството на техния изкусител - падналия непокорен ангел сатана. Всеки който се противи на църковните правила и Предание, дадени ни от Бога, ПРОЯВЯВА СЪЩОТО ПАГУБНО НЕПОКОРСТВО! Така вместо да избере спасителения път даден ни от Божият Син, да СЕ ПОДЧИНИ на оставената от Него Църква във всичките ѝ утвърдени норми и да си върне изгубеното достойнство, блаженство и нетление, непокорния човек отново се покорява на падналия си разум, който е под мощното влияние на княза на този свят и неговите демони. ТОВА Е И ОСНОВНИЯ ИЗПИТ КОЙТО ВСЯКА ДУША ТРЯБВА ДА ПРЕМИНЕ ЗА ДА ПОЛУЧИ ВЕЧЕН ЖИВОТ - ДАЛИ ЩЕ ОСТАНЕ В ГРЕХА НА НЕПОКОРСТВОТО НА АДАМ И ЕВА ИЛИ ТОЗИ ПЪТ ЩЕ СЕ ПОКОРИ НА БОГА!

НЕКА ОТНОВО ПРОЧЕТЕМ ДУМИТЕ НА ПРОРОКА:” Послушанието е по - добро от жертва... ЗАДЕТО ТИ ОТХВЪРЛИ ДУМАТА НА ГОСПОДА, ТО И ТОЙ ТЕ ОТХВЪРЛИ.” Бог възкликва и с устата на свети Серафим Саровски: “Коего Църквата е установила на седемте Вселенски събора - изпълнявай! Горко ономува, който прибави една дума към това или отнеме една дума от това.” („Близ грядущий антихрист”

Сергей Нилус)

ВСЕКИ ХРИСТИЯНИН ЗНАЕ, ЧЕ ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОКАЯНИЕ И ПОКОРЯВАНЕ НА БОГА ИМАМЕ САМО ПО ВРЕМЕ НА КРАТКОТО СИ ЗЕМНО СТРАНСТВАНЕ... СЛЕД ТОВА ИДВА ВЕЧНОСТ! ИМАМЕ РАЗУМ И СВОБОДНА ВОЛЯ САМИ ДА ИЗБЕРЕМ С КОГО ЩЕ БЪДЕМ ВЕЧНО - С БОГА ИЛИ САТАНА, В НЕИЗКАЗАНО БЛАЖЕНСТВО ИЛИ В НЕОПИСУЕМИ МЪКИ!

Дано свети пророк Самуил ни вразуми!

Какво се случва с онези, които изменят богослужението заповяданото им от Господ ни показва Светото Писание и в Левит гл. 10: "Надав и Авиуд... донесоха пред Господа чужд огън, за който той не им бе заповядал; и излезе огън от Господа и ги изгори, и те умряха пред лицето Господне."

Ето какво е сторил Бог и с едни от първите еретици и бунтовници сред Израилевите синове:

„Корей,.. Датан и Авирон,.. и Авнаи... въстанаха против Моисея заедно с двеста и петдесет мъже от синовете Израилеви, началници на народа, призвани на събранията, мъже именити. И събраха се против Моисея и Аарона и им рекоха: стига ви толкоз; цялото общество, всички са свети, и между тях е Господ! а вие защо се поставихте по горе от народа Господен?“ (Числа, гл.16, ст. 1, 2, 3).

„ Моисей... каза на Корей..: утре ще покаже Господ, КОЙ Е НЕГОВ, И КОЙ Е СВЕТ,.. вземете си кадилниците и утре турете в тях огън и сипете в тях кадиво пред Господа; КОГОТО ГОСПОД ИЗБЕРЕ, ТОЙ И ЩЕ БЪДЕ СВЕТ...

И РЕЧЕ ГОСПОД НА МОИСЕЯ, ДУМАЙКИ: КАЖИ НА НАРОДА: ОТСТЪПЕТЕ НАОКОЛО ОТ ЖИЛИЩЕТО НА КОРЕЯ, ДАТАНА И АВИРОНА... И ЗЕМЯТА РАЗТВОРИ УСТАТА СИ И

ПОГЪЛНА ТЯХ И КЪЩИТЕ ИМ, И ВСИЧКИ КОРЕЕВИ ЛЮДЕ И ВСИЧКИЯ ИМОТ, И ТЕ СЛЯЗОХА ЖИВИ В ПРЕИЗПОДНЯТА...“ . (Числа, гл.16, ст. 4, 5, 6, 7, 18, 20, 22, 23, 32, 33).

Самата философия на неосъждане и непротивене на еретици и иноверци, представлява древна ерес на новгородските еретици, изобличена от свети Иосиф Волоцкий в неговото „Слово тринадцатое“. На това светоотеческо наследство ще се спрем по – надолу, тук само ще цитираме как то започва: „Тук са събрани свидетелства от светите книги за това, че еретикът и отстъпникът трябва не само да се осъждат, но и да се проклинат, а царете, князете и съдиите трябва да ги пращат на заточение и да ги предават на най-жестоки наказания.“

Потвърждение намираме и в житието на споменатия учител на вселената Йоан Златоуст:

"Блаженият размишлявал как да очисти града от тази ерес и при удобен случай казал на царя:

- Благочестиви царю! Ако някой вложи в твоята корона обикновен, тъмен и нечист камък редом със скъпоценните, няма ли да лиши от чест цялата корона?

Царят отвърнал:

- Да, така е.

Светият продължил:

- Така е лишен от чест и този град, който, бидейки православен, има още сред жителите си неверни ариани. И подобно на това, както ти би се разгневил, царю, заради безчестието на твоята корона, така и Всемогъщият Бог се гневи заради този град, осквернен с арианската ерес. Затова трябва или да приведеш еретиците към единството на вярата,

или да ги изгониш от града.

Като изслушал тези думи, царят наредил веднага да доведат при него всички ариански водачи и им заповядал в присъствието на патриарха да изложат своето изповедание на вярата. А те започнали да говорят слова, изпълнени с нечестие и хули против нашия Господ Иисус Христос. Тогава царят заповядал да ги изгонят от града." (26.11 по еретическия, †13 ноември по църковния календар - Свети Йоан Златоуст, патриарх Константинополски).

Отношението на светиите към арианската ерес, виждаме и в житието на свети Амфилохий, епископ Иконийски (06.12 по еретическия, †23 ноември по църковния календар):

"По време на царуването на Теодосий Велики свети Амфилохий се явил веднъж при императора и го помолил да унищожи във всички градове молитвените събирания на арианите. Но императорът не искал да изпълни молбата му, за да не се яви притеснител в очите на народа. Тогава светителят мълчаливо излязъл от двореца, но след няколко дни обратно се върнал и благодарение на своята мъдрост, направил нещо достойно за възпоменание.

Той се поклонил на царя, седящ на престола, като му отдал дължимата част и почитателно го приветствувал, а на сина му Аркадий, неотдавна възведен в царско достойнство и седящ до баща си, не обърнал никакво внимание и не му оказал подобаващата чест. Като помислил, че Амфилохий е забравил, Теодосий му заповядал да отдаде дължимото приветствие на Аркадий.

- Достатъчно е и това, че е отдадена чест на царя - забелязал Амфилохий.

Тогава императорът - баща, силно се разгневил и като не

желаел да позволи непочтителност към своя син, заповядал да изгонят свети Амфилохий от двореца.

А той му казал:

- Виждаш ли, царю, как не понесе непочтителността към твоя син и се прогневи на мене? Така и Бог Отец не търпи непочтителност към Неговия Син, отвращава се и не обича хулещите Го, гневи се на тези, които влизат в общение с хулителите.

Тогава императорът разбрал защо епископът не въздал чест на сина му - понеже искал да покаже, че на Бога Син подобава равна чест с Отца. Учудил се на мъдростта на светеца и, като станал от престола, поклонил му се и помолил за прощение.

Теодосий веднага разпратил по цялата империя укази за отдалечаването на арианите от всички градове, дори в случай на нужда - със сила и заплахи. Така свети Амфилохий очистил Христовата Църква от еретиците."

Как трябва да се постъпва с еретиците и развратителите ни показва и свети Павсикакий, епископ Синадски, чиято памет почитаме на 26.05 по светския - 13 май по православния календар. В житието му свети Димитрий Ростовски е записал: „Ставайки епископ, свети Павсикакий незабавно изгонил от своето паство ДУХОВНИТЕ ВЪЛЦИ (под това име се разбира еретици и волнодумци, а също и хора водещи греховен живот и упорни в своята развратеност-пояснение 5 към житието) и, като заразени членове на тялото, със словестния си меч ги изрязъл и изхвърлил вън, за да не причинят някаква вреда на здравите членове.“

Подобен пример ни дава и житието на преподобния наш отец Иоаникий Велики:

„-Ако се наричаш християнин, защо презираш иконата на

Христа? Всичките ти подвизи в добродетелния живот са напразни, ако нямаш права вяра...

Там се случило да бъде зетят на светеца, който бил женен за сестра му; той бил помрачен от иконоборческата ерес и светецът дълго го убеждавал да познае правия път на истинната вяра и да отдаде подобаващата чест на светите икони. Когато не могъл да му въздейства с думите си (защото той подобно на фараона, пребивавал в упорство), тогава блаженият, като забравял за близкото си родство с него, се помолил на Бога да ослепеят и телесните очи на този иконоборец, лишен от душевни очи. Така и станало: зетят му ослепял и понесъл наказание, съответстващо на нечестиято му.“ (17.11 по еретическия, † 4 ноември по православния календар – свети Йоаникий Велики).

Ето какво е записано в житието на свети Иерон (20.11 по еретическия, † 7 ноември по църковния календар): "свети Иерон, като разбрал, че искат да го вземат на служба във войската, отказал да тръгне с тях. Той смятал, че за християнина е вредно да има общение и да служи заедно с идолопоклонници. Воините поискали насила да го вземат със себе си, но разгневеният Иерон взел едно попаднало му подръка дърво и започнал да се отбранява с него. Оказал се толкова по-силен от войниците, че те побягнали, а той се втурнал да ги гони, както лъв гони плячката си...

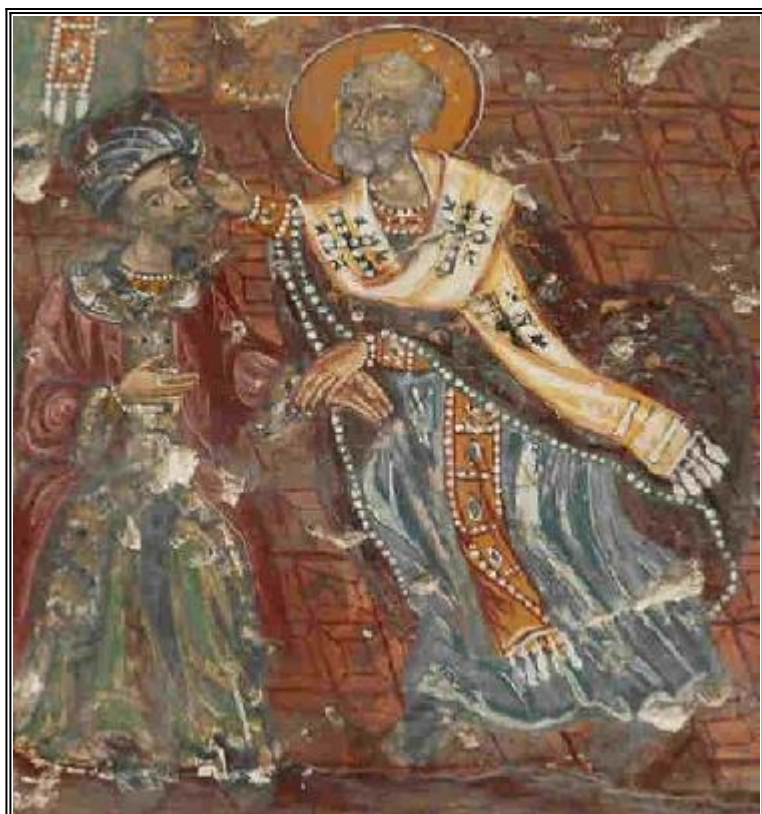
един от присъстващите в съда посочил свети Иерон на Лизий и казал:

- Ето кой се съпротивляваше на твоите пратеници и всичко, за което ти чу, е именно негово дело.

Лизий погледнал към Иерон и го попитал откъде е родом. След като светецът назовал своето отечество и своя роден град, Лизий отново го попитал:

- Ти ли си този, който се възпротиви на царската заповед, надявайки се на телесната си сила, и нанесе побой на изпратените за тебе войници?

- Да, аз! - смело отговорил мъжественият Иерон. - "Аз ли да не мразя ония, които ... мразят" моя Господ и да не се гнуся от Неговите врагове! "С пълна омраза ги мразя: те ми са врагове". Затова и побой им нанесох, и ги гоних като страхливи зайци."

Св. Николай удря плесница на Арий на I-ия Вселенски събор в Никея. Детайл от фреска в манастира Панагия Сумела

Показателни са действията на един от най - големите Божии угодници - свети Николай Мирликийски спрямо един от най - големите еретици на всички времена - богохулника Арий, по време на Първият Вселенски Събор: „... свети Николай в спор с Арий не могъл равнодушно да понесе богохулните му думи и в присъствие на цялото събрание МУ УДАРИЛ ПЛЕСНИЦА. За тая му постъпка светите отци лишили Николай от архиерейски сан.“

Ето обаче Кой се застъпва за великия светия : „Но някои от най - достойните отци на събора се удостоили с чудесно видение: видели от едната му страна Господ Иисус с Евангелие, а от другата - Божията Майка с омофор (отличително външно одеяние на архиерея - б.р). КАТО УЗНАЛИ, ЧЕ САМ ГОСПОД И ПРЕЧИСТАТА МУ МАЙКА ВЪЗВРЪЩАТ НА СВОЯ ИЗБРАНИК НИКОЛАЙ ОТНЕТОТО ОТ НЕГО, СВЕТИТЕ ОТЦИ ВЕЧЕ НЕ ОСЪЖДАЛИ ДРЪЗНОВЕНАТА МУ ПОСТЪПКА И ЗАПОЧНАЛИ ДА ГО ПОЧИТАТ КАТО ВЕЛИК БОЖИ УГОДНИК.“ (Из житието на свети Николай).

Ето как е изобличаван на Първия Вселенски Събор, същия еретик от друг Божий угодник:

"Причина за настоящото събрание и наши разсъждения е неистовият Арий, който, като прие служение на презвитер на Александрийската църква, се оказа чужд на учението на блажените пророци и апостоли. Понеже той не признава Единородния Син и Словото на Отца за единосъщен и равен на Отца, и като почитател на творението, иска да причисли Твореца към творението. **Заповядай, господарю, той да остави заблудението си и да не въстава против апостолското учение или, ако остане упорито в своето нечестиво мнение, изгони го от обществото на Православната Църква, за да не колебае повече с нечестивите си мнения за вярата душите на слабите. Така говорел свети Евстатий...** Арий, заедно с няколко единомишленици останал непреклонен в мненията си. Тогава отците на Събора, тържествено и единогласно изповядали Сина Божий за единосъщен с Бога-Отца. Ариевото учение, като противно на словото Божие и на отеческото предание, заедно с всички, изповядващи Ариевото лъжеучение, предали на анатема и отлъчване от Църквата на правоярващите... **Арий и неговите привърженици, след**

отлъчването им от Църквата, императорът изпратил на заточение."

(06.03 по еретическия, †21 февруари по православния календар - Св. Евстатий Изповедник, архиепископ Антиохийски)

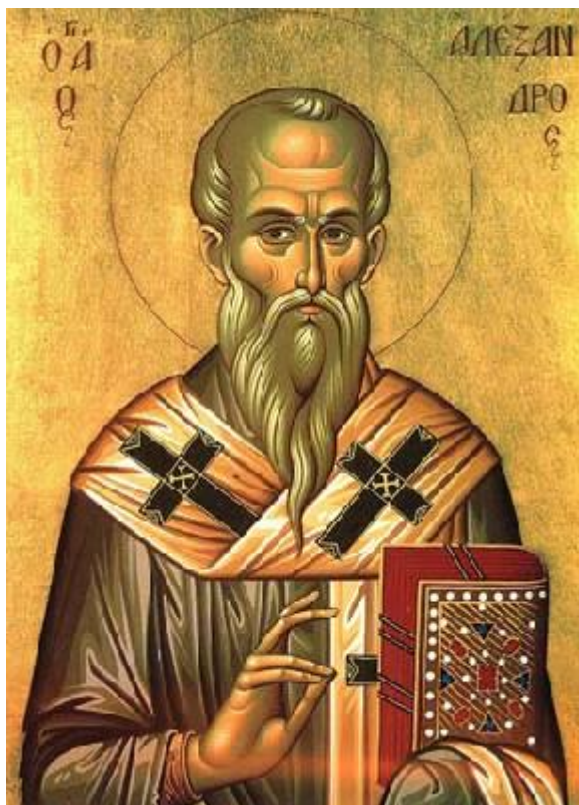
Интересно и много поучително за нас е да се разбере и при какви обстоятелства приключва живота на споменатия развратител Арий:

„Няколко години след Първия вселенски събор, еретикът Арий бил повикан в Константинопол. Тук той измамил с лукавството си благочестивия цар Константин. Царят го запитал дали вярва така, както са заповядали светите отци на Никейския събор. А Арий скрил под дреха на гърдите си писанието на своето зловерие, ударил се с ръка по гърдите и възкликнал:

- Така вярвам!

По този начин еретикът наглед изразявал съгласие с утвърденото в Никея изповедание, а в ума си потвърждавал, че вярва в това, което записал със своята ръка и скрил на гърдите си. Нечестивецът се кълнял пред царя, казвайки: "Така вярвам!"

Без да подозира за това лукавство, царят повярвал на думите му, изпратил го при светейшия патриарх Александър и заповядал той да бъде приет в църковно общение като православен. Насрочен бил неделен ден, в който Арий трябвало да бъде въведен в храма за общение с верните.

Обаче свети Александър отказвал да приеме в общение Арий, основателя на ерес.

Междувременно изтичала събота и приближавал неделният ден. През нощта Божият архиерей паднал в олтара пред престола за молитва. Той със сълзи молел Бога да вземе душата му, само да не види деня, в който еретикът ще встъпи в църковно общение и ще се причасти със светите Тайни, или от милосърдие към Своята Църква да изтреби Арий измежду живите.

Свети Александър се молел така цяла нощ. Настъпило утрото и наближило времето за литургия. Арий, преизпълнен с гордост, тръгнал от царските палати към храма, обкръжен от множество оръженосци и царски сановници, които съчувствали на ереста му.

Когато стигнал до "Константиновото тържище", наречено така, защото там се издигал мраморен стълб с изваяние на царя, той бил обзет от преголям страх поради угризения на съвестта. По тази причина усетил нужда да удовлетвори телесната си потребност и започнал да търси някое скришно място. Недалеч се намирало едно такова обществено място и

като влязъл там, **Арий бил неочаквано поразен от страшна болест. Утробата на нечестивеца се разтворила, както на Иуда (Деян. 1:18), и вътрешностите му се изсипали.**

Така ужасно погинал еретикът.

Ония, които стояли наблизко и го очаквали да излезе, като видели, че се бави, сами влезли при него и го намерили да лежи мъртъв, в кръв и гной. В града веднага се разнесла новината за страшната неочаквана смърт на Арий. Еретиците били посрамени, а православните се радвали, че Христос, истинският Бог, е отмъстил на Своя враг и хулител. А най-много въздавал благодарение на Христа Бога светейшият патриарх Александър, за това, че Той явил милост към Своята Църква и я спасил от лютия звяр.“

(Житие на свети патриарх Александър - 12.09 по еретическия, †30 август по православния календар).

Подобна е историята с кончината на един от най-големите гонители на православната вяра:

„цар Юлиан Отстъпник, богохулник и жесток гонител на християните, като се похвалил с това, че ще погуби

християните, отишъл на война с персите. Свети Василий тогава се молел в църквата пред иконата на Пресвета Богородица, в нозете на Която има изображение и на свети великомъченик Меркурий във вид на воин с копие. **Свети Василий молел Бог да не допусне гонителят и мъчителят на християните Юлиан да се върне жив от Персийската война. И ето, той видял, че образът на свети Меркурий, стоящ близо до Пресвета Богородица, се изменил, и изображението на мъченика за известно време станало невидимо. Не след дълго мъченикът отново се показал, но с окървавено копие. В същото време Юлиан бил пронизан от светия мъченик Меркурий, изпратен от Пречистата Богородица да погуби Божия враг.“**

(Житие на свети Василий Велики - 14.01 по еретическия, †01 януари по православния календар).

„Друг път - разказва същият отец - минавахме покрай манастир, чиито монаси поддържаха ереста на Север. Като ни видяха, те започнаха да бият клепалото, за да съберат братята за служба по-рано от обикновено. Преподобният разбра, че замислят нещо против нас, **пламна от праведен гняв и пророчески изрече думите на Владиката: “няма да остане тук камък на камък, който да не бъде сринат”.** Скоро те се сбъднаха: една нощ агаряните нападнаха манастира, ограбиха цялото му имущество, плениха монасите и подпалиха и разориха мястото, както беше предсказал светецът.“

(24.01 по еретическия, †11 януари по църковния календар - Св. преподобни Теодосий Велики)

"В храма влязъл и влѣхвѣт Илиодор, който лицемерно се представял за християнин и тайно започнал да чародейства. В

резултат на това едни от хората започнали да тропат в църквата като коне и да ръмжат като животни, други се кикотели неудържимо, а трети се нервирали. Магьосникът се похвалил, че може да накара самия епископ с презвитерите и клириците да прекрати службата и да започне да подскача и танцува, сякаш под звуците на музика. Като разбрал замисъла му, Божият светител преклонил колене пред Божия престол, помолил се усърдно, станал, излязъл от олтара, метнал омофора си на врата на магьосника и така го вързал. Извел го от църквата и сред града заповядал да донесат много дърва и да накладат голям огън. **Когато това било направено, светецът разпитал Илиодор за всичките чародейства и злини, които бил сторил, и както го държал свързан с омофора, влязъл с него в огъня, сред пламъците, без да го изпуска, и не помръднал от мястото си, докато нечестивецът не изгорял напълно.** После Божият архиерей Лъв се върнал в църквата и довършил Божествената служба. Това дивно чудо хвърлило в ужас всички, защото, докато държал влѣхва сред пламъците, самият светител не само че не пострадал от огъня, но и светителското му облачение не било докоснато от пламъците: росата на Светия Дух го обкръжавала и го пазела сред пламъка.

(05.03 по еретическия, †20 февруари по православния календар - Св. преподобни Лъв, епископ Катански)

"Веднѣж свети Поликарп срещнал еретика Маркион. Последният му казал дръзко:

- Познай кои сме.

Поликарп отвърнал:

- Зная, че ти си първороден син на дявола.

И апостолите, и техните ученици така старателно

пазели себе си от еретиците, че дори не искали да беседват с тези, които с хитрото си празнословие се опитвали да затъмнят истината. А свети Павел заповядва: "Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дважд, знаейки, че такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си". "

(08.03 по еретическия, †23 февруари по православния календар - Св. свещеномъченик Поликарп Смирненски епископ)

"Управителят заповядал на мъченика да седне с тях на обяд, но той отказал. Другите, които седели там, също го убеждавали:

- Седни с нас, Евтропий, яж и пий, покори се на началника!

Светецът отговорил:

- **Не, аз съм Христов раб и няма да седна с нечестиви, както казва блаженият пророк Давид: "блажен е оня човек, който не отива в събранието на нечестивци... и в сборището на развратители не седи".** И на друго място: "с люде лъжливи не седях и с коварни няма да отида". А друг пророк възвестява: "излезте из средата им и се отделете, казва Господ, и до нечисто се не допирайте им, и Аз ще ви приема". В Писанието е казано: "който ходи със светите, ще се очисти, а който ходи с нечестивите, е причастен на тях".

Управителят казал:

- Преди ти беше добър, Евтропий, а сега изглеждаш злонравен.

- Аз не съм злонравен - отговорил светецът, - но спазвам Божиите заповеди. Ако ти се стараеш да изпълняваш нарежданията на земните царе, то аз още повече се старая да

изпълня заповедите на Небесния, безсмъртен Цар, на Когото служи."

(6.03 по еретическия, †03 март по православния календар - Свв. мъченици Евтропий, Клеоник и Василиск. Св. Зинон и Зоил)

Обобщаващи за отношението към безбожниците са и думите на свещеномъченик Вавила, който ни припомня и словата на свети цар Давид, когато отговаря на римския император езичник:

„- Не трябва ние, християните - отговорил Вавила, - да укоряваме, нито да дразним някого от хората. Не дразним и тебе: защото не бива да безчестим Божието създание, сътворено по Божий образ и подобие. **Но ако някой въстава срещу Бога и нанася оскърбление на светинята, напълно справедливо е да го възненавидим като Господен враг, по думите на Давид: “аз ли да не мразя ония, които Тебе мразят, Господи, и да не се гнуся от ония, които въстават против Тебе? С пълна омраза ги мразя; те ми са врагове”** (Пс. 138:21-22).“

Друг пример ни дава Св. Евтихий, патриарх Цариградски:

„Случайно в същия час при царя се намирали някои от еретиците. Те започнали да се препират със светеца по въпросите на догматите на вярата, но нямали сили да противостоят на премъдростта и духа, с които говорел преподобният Евтихий. Въпросът се състоял в това - трябва ли да се низвергват еретиците и след смъртта им. Някои твърдели, че не трябва да се налага анатема върху онези от тях, чиято ерес е била открита след смъртта им. А **свети Евтихий твърдял, че еретиците всякак, дори и след смъртта им, трябва да се предават на анатема.** Той привел като пример от Писанието Иерусалимския цар Иосия, който

извадил от гробовете и изгорил в огъня костите на умрелите идолопоклонници, след като били изминали много години от тяхната смърт; по такъв начин - твърдял светецът - трябва да се предават на наказание еретиците и след тяхната смърт. Оттогава преподобният Евтихий започнал да се ползва с разположението на царя и всички го хвалели и почитали.“

(19.04 по еретическия, † 6 април по църковния календар - Св. Евтихий, патриарх Цариградски)

Образец за силна ревност по Бога и непримиримост с Неговите врагове намираме и в житието на един от най-близките Му хора - свети апостол Иаков Зеведеев:

"апостолите така силно възлюбихи своя Господ и проявили такава преданост, че **искали от небето да свалят огън върху онези, които не вярвали в Него, за да ги изтребят; и те щели да го направят, ако Самият милосърден Господ Иисус Христос не ги възпрях. **Предимно на тези двама апостоли Иаков Зеведеев и Иоан, а също и на апостол Петър, Господ откривал Своите Божествени свойства и Своите тайни**, както това било на Тавор, когато Господ пожелал да покаже славата на Своето Божество и взел със себе си Петър, Иаков и Иоан."**

(13.05 по еретическия, † 30 април по църковния календар - Св. апостол Яков Зеведеев)

Ето как се е отнесъл със юдеите богоборци и убийци светия Кирил, архиепископ Александрийски:

"Като прогонил по този начин невидимите бесове от околностите на Александрия, светителят положил цялото си старание да очисти напълно и самия град от смущения и вражди. От древност в града живеело безчислено множество иудеи. Още от времето на Александър Велики и основаването на Александрия тук се били поселили немалко пришълци от Иудея, които се превърнали в многобройна колония.

Ненавиждайки Христа и хората, носещи Неговото име, те тайно и явно причинявали на християните големи скърби и неприятности. Зловредни за

града били споменатите еретици новациани, но несравнимо по-големи злини причинявали иудеите, които не само че подклаждали междуособни смутове в града, но и устройвали многобройни убийства и кръвопролития. Като извикал при себе си началниците на иудейските синагоги, Божият светител ги увещавал да удържат своя народ от подобни злодейства. Но иудейските старейшини не само че не се вслушали в увещанията на светителя, но се изпълнили с още по-голяма злоба.

В града имало една голяма и прекрасна църква, наричана Александровска, по името на епископ Александър, който я построил. Веднъж иудеите се въоръжили, като за война, и когато паднала нощта, предизвикали на улицата сред християнските домове смут и безредица, като крещели:

- Александровската църква гори!

Като чули този вик, християните един след друг се затекли от домовете си към мнимия пожар с намерение да го потушат.

А безмилостните иудеи чакали пред вратите на

християнските домове и избивали християните, които излизали от тях, като ги пробождали с меч и ги поразявали с копия или с ножове; с една дума - убивали всеки, който им попадне. Така през тази нощ било избито голямо множество християни.

Когато настъпил денят, светейшият патриарх Кирил узнал за станалото кръвопролитие. Като се съвзел от скръбта поради убитите християни, той започнал да търси правосъдие срещу иудеите. Но епархът на града Орест, макар и да бил християнин по вяра, понеже изпитвал вражда срещу светителя, помагал на иудеите и защитавал убийците. **Тогавата свети Кирил заедно с множество християни отишъл в иудейския квартал и изгонил от града всички иудеи, предал на разрушение жилищата им и изгорил тяхната синагога.**"

(22.06 по еретическия, †09 юни по православния календар - Св. Кирил, архиепископ Александрийски)

"Светиите отново му казали:

- Християни сме! Познаваме Единия Бог, нашия Господ Иисус Христос, и само на Него се покланяме, **гнусим се от идолските мерзости и се отвръщаме от тези, които им се покланят, като повтаряме след псалмопевица: "Подобни тям да бъдат ония, които ги правят, и всички, които се тям надяват"**.

Като чул това, управителят много се разгневил и заповядал да ги съблекат и да ги бият дълго и без пощада. Светиите понасяли побоите и се молели:

- Господи Иисусе Христе, Учителю наш! Нека бъде над нас Твоята воля!.."

(20.07 по еретическия, †07 юли по църковния календар - Житие и страдание на светите преподобномъченици презвитер Епиктет и монах Астион).

„Необходимо е да се избягват безполезна разговори и **да не се общува с пренебрегващите страха от Бога**, защото те не казват нищо полезно, не правят нищо за Господа: **те не говорят нито за добродетел, нито за благоговение, нито за чистота. Техните речи са смъртна опасност, съветите им са бездната на ада, общността им е духовно унищожение.**“

Св. преподобни Ефрем Сирин „Добротолубие за миряни - Мълчание и многословие“.

Вижте също: [Как да се отнасяме с еретиците, атеистите, иноверците, езичниците, астролозите, масоните, икуменистите и други нечестиви - II-ра част](#)
[Против лъжовния страх от „осъждане“](#)

[{{_LINK1_}}](#)

